

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У БРУСУ

2 К. бр. 31/23

26.03.2024. године

Б р у с

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У БРУСУ, у Већу састављеном од судија Љиљане Станковић, председника већа и судија поротника Весне Татић и Зорице Рилак, чланова већа, са записничаром Виолетом Здравих, у кривичном поступку против окривљеног Предрага Вулићевића, из Крушевца, ул. Стевана Сремца бр. 1, ради кривичног дела изазивање опште опасности из чл. 278. став 4. у вези става 1. КЗ, по оптужници Основног јавног тужиоца у Брусу КТО.бр. 60/2020 од 03.08.2020. године, измењеној поднеском КТО бр.60/20 од 19.10.2023. године, по одржаном јавном главном претресу на дан 26.03.2024. године, у присуству ОЈТ у Брусу Милана Михајловића, окривљеног Предрага Вулићевића и његовог браниоца адв. Војкана Милићевића, из Крушевца, по заменичком пуномоћју адв. Ђорђа В. Ђуровића, из Чачка, донео је и истога дана јавно објавио,

П Р Е С У Д У

ОКРИВЉЕНИ - ПРЕДРАГ ВУЛИЋЕВИЋ, из Крушевца, ул. Стевана Сремца бр. 1, ЈМБГ 0303982781011, рођен 03.03.1982. године у Крушевцу, од оца Миливоја и мајке Радице, девојачко презиме мајке Јеремић, Србин, држављанин Републике Србије, по занимању економски техничар, писмен, завршио вишу пословну школу, издржава се од прихода фирме у сопственом власништву, ожењен, отац двоје малолетне деце, осуђиван пресудама: Општинског суда у Крушевцу К.бр.325/04 од 26.12.2006. године на казну затвора у трајању од шест месеци уз изрицање условне осуде, због кривичног дела из чл. 201. став 3. КЗ у вези чл.195. КЗ; Врховног суда Кж1.бр.1832/03 од 15.03.2004. године на казну затвора у трајању од три године због кривичног дела из чл.166. став 3. ОКЗ у вези чл. 24. став 2. ОКЗ; Вишег суда у Чачку Кж1.бр.158/19 од 17.07.2019. године на кућни затвор уз примену електронског надзора у трајању од шест месеци због кривичног дела из чл. 221. став 4. КЗ; Пресудом Основног суда у Рашки К.бр.64/14 од 13.02.2017. године на затвор у трајању од седам месеци због кривичног дела из чл. 323. став 3. КЗ, пресудом Основног суда у Рашки К.бр.46/19 од 05.07.2019. године на казну затвора у трајању од шест месеци због кривичног дела из чл. 323. став 4. КЗ; пресудом иностраног суда у Скопљу XIX К.бр.933/19 од 23.05.2019. године због кривичног дела тешке крађе на казну затвора у трајању од две године, условно на пет година; пресудом Окружног суда у Крушевцу Кж.бр.75/08 од 12.02.2007. године на казну затвора у трајању од три месеца због кривичног дела из чл. 138. став 2. КЗ; пресудом Вишег суда у Крушевцу К.бр. 292/17 од 09.10.2017. године на казну

затвора у трајању од четири месеца условно на годину дана због кривичног дела из чл. 243. став 1. КЗ; пресудом Вишег суда у Крушевцу К. бр.126/11 од 09.12.2011. године на казну затвора у трајању од три године и три месеца због кривичног дела из чл. 246. став 1. КЗ; пресудом Основног суда у Рашки К.бр.64/14 од 13.02.2017. године на казну затвора у трајању од седам месеци због кривичног дела 246. став 1 КЗ; пресудом Општинског суда у Крушевцу К.бр.601/03 од 29.12.2005. године на казну затвора у трајању од шест месеци условно на годину дана због кривичног дела из чл. 233. став 3. КЗ.

К р и в и је

Што је :

дана 18. и 19. априла 2020. године, у Разбојни, Општина Брус, у дворишту породичне куће Слађане Петровић, у урачунљивом стању и свестан да је његово дело забрањено, општеопасном радњом и општеопасним средством, употребом ватреног оружја, изазвао опасност за живот или тело људи, тако што је иза објекта породичне куће Слађане Петровић, из Разбојне, из ватреног оружја - пиштоља марке "Glock", фабричког броја ВКЕС 424, калибра 9*19, власништво његове ванбрачне супруге Милице Павловић, из Крушевца, која поседује одобрење надлежног органа за држање наведеног пиштоља, испалио у два наврата укупно 30 метака, на који начин је изазвао конкретну опасност за живот или тело лица која живе у непосредној близини, имајући у виду да је општеопасну радњу предузео у насељеном месту, при чему су од стране полицијских службеника ПС Брус наведене чауре пронађене у делу дворишта иза породичне куће Слађане Петровић дана 20.04.2020. године, све то иако је био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме је учинио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика.

па Суд окр. **Предрага Вулићевића**, за наведено кривично дело, применом чл. 4, 42, 43, 45, 54. став 1. и чл. 56. и 57. Кривичног законика и чл. 428. Законика о кривичном поступку

О С У Ђ У Ј Е

на КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 12 (дванаест) месеци, коју ће да издржи по правноснажности ове пресуде.

При чему му се у изречену казну урачунава време проведено на издржавању мере забране напуштања стана у времену од 21.04.2020. године до 21.07.2020. године, као и време проведено у притвору у времену од 25.03.2024. године до 26.03.2024. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени **Предраг Вулићевић** да **плати** на име **паушала** у корист буџетских средстава Суда износ од **10.000,00 динара**, а на име трошкова кривичног поступка на рачун ОЈТ у Брусу новчани износ од **151.500,00 динара**, а све у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

ОЈТ у Брусу је оптужницом КТО бр. 60/20 од 03.08.2020. године ставио на терет окривљеном Предрагу Вулићевићу, из Крушевца, да је 18. и 19. априла 2020. године, у Разбојни, Општина Брус, у дворишту породичне куће Слађане Петровић, употребом ватреног оружја, изазвао опасност за живот или тело људи, тако што је иза објекта породичне куће Слађане Петровић, из Разбојне, из ватреног оружја - пиштоља марке "Glock", фабричког броја ВКЕС 424, калибра 9*19, испалио у два наврата укупно 30 метака, те да је тиме извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278. став 4. у вези става 1. КЗ, то јест да је на тај начин **изазвао конкретну опасност за живот или тело присутних лица у дворишту као и других лица која живе у непосредној близини**, а имајући у виду да је општеопасну радњу предузео у насељеном месту.

Измењеном оптужницом КТО бр. 60/20 од 19.10.2023. године, окривљеном је такође стављено на терет кривично дело изазивања опште опасности из чл. 278. став 4. у вези става 1. КЗ, и то да 18. и 19. априла 2020. године, у Разбојни, Општина Брус, у дворишту породичне куће Слађане Петровић, употребом ватреног оружја, изазвао опасност за живот или тело људи, тако што је иза објекта породичне куће Слађане Петровић, из Разбојне, из ватреног оружја - пиштоља марке "Glock", фабричког броја ВКЕС 424, калибра 9*19, испалио у два наврата укупно 30 метака, те да је тиме извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278. став 4. у вези става 1. КЗ, то јест да је на тај начин **изазвао конкретну опасност за живот или тело лица која живе у непосредној близини**, а имајући у виду да је општеопасну радњу предузео у насељеном месту.

У завршној речи ОЈТ је навео да сматра да је изведеним доказима утврђено да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, што се пре свега утрђује вештачењем Завода за судску медицину у Нишу којим је недвосмислено утврђено присуство ДНК профила окривљеног на наведеном пиштољу, па су мало вероватни наводи из одбране окривљеног да са предметним оружјем никада није имао контакта.

Окривљени Предраг Вулићевић је негирао извршење кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет. Током поступка је тврдио да, иако је наведеном приликом био присутан у кући Слађане Петровић, из Разбојне, није пуцао из пиштоља, нити је са истим имао какав контакт, а да је из пиштоља неколико хитаца испалила његова ванбрачна супруга, Милица Павловић.

У завршној речи окривљени и његов бранилац су остали при тврдњи да окривљени спорном приликом није пуцао из пиштоља, а да као важну чињеницу истичу и то да је у конкретном случају изостао битан елемент овог кривичног дела, то јест да није наступила конкретна опасност за живот и тело лица и имовину већег обима, с обзиром да су се лица, која су тог дана била у друштву окривљеног, према сопственим изјавама, у време када постоји сумња да је пуцано из ватреног оружја, налазили у кући, те да је до испаливања метака дошло у задњем делу дворишта, пуцано је у ваздух у правцу где нема насеља и где нема лица, да оптужење не утрђује време и место извршења кривичног дела, да тужилаштво није доказало извршење кривичног дела, те да нису испуњена бића односно елементи бића кривичног дела, јер и да је окривљени извршио радњу опаљивања из предметног пиштоља, он није довео у конкретну опасност живот или тело лица која живе у непосредној близини имајући у виду да су у то време биле на снази најрестриктивније мере везане за "Ковид 19", тако да је слобода кретања свима била ограничена.

У конкретном случају окривљеном Предрагу Вулићевићу се на терет ставља кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278. став 4. у вези став 1.

Кривичног законика.

Сагласно члану 278. став. 1. КЗ, ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизирајућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом општеопасном радњом или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи, или за имовину већег обима, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном, а ставом 4. истог члана да ако је дело из става 1. овог члана учињено употребом ватреног оружја, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

У том смислу, да би доказао своје тврдње у овом поступку, тужилац (ОЈТ у Брусу) је био дужан да докаже да је у конкретном случају изазвана опасност по живот или тело људи који живе у непосредној близини, тј. да је кућа у насељеном месту; да је радњу пуцања из пиштоља предузео окривљени; да је радња предузета са умишљајем и да је окривљени при том био свестан да је његово понашање противправно.

При том између странака није спорно да је критичном приликом окривљени био у кући Слађане Петровић, као и да је истом приликом пуцано из пиштоља марке "Glock", фабричког броја ВКЕС 424, калибра 9*19, власништво ванбрачне супруге окривљеног, Милице Павловић, из Крушевца, која поседује одобрење надлежног органа за држање овог пиштоља.

Ову чињеницу није оспорио ни окривљени, при чему је вештачењем трагова – узорака са истог пиштоља утврђено да је из истог пуцано, те су у дворишту Слађане Петровић пронађене чауре, укупно 30 комада чаура.

Окривљени у својој одбрани и сведок Милица Павловић, пак наводе да је из пиштоља пуцала сведок Милица Павловић.

Дакле, спорно је питање лица које је критичном приликом пуцало из пиштоља, при чему јавни тужилац тврди да је окривљени лице које је извршило ово кривично дело, док је одбрана тврдила да окривљени са овим кривичним делом нема никакве везе и да је из пиштоља пуцало друго лице, то јест сведок Милица Павловић.

Утврђујући спорне чињенице у погледу основног спорног питања у овом поступку (да ли је окривљени лице које је критичном приликом пуцало из пиштоља), суд је пошао од вештачења које је обављено преко Завода за судску медицину Ниш - Одељења за идентификацију очинства, биолошких и других трагова бр. 07-468/20 од 26.05.2020. године, као и допунског налаза од 10.12.2021. године, затим читањем друге писане документације и то потврде о привремено одузетим предметима ПС Брус ПУ бр. 1196/20 од 20.04.2020. године, наредбе о претресању Основног суда у Брусу 2 КПП Пов бр.31/20 од 19.04.2020. године, записника о претресању стана и других просторија ПС Брус ПУ бр. 1196/20 од 20.04.2020. године, извештаја о форензичком прегледу лица места ПС Брус, бр. КТ. 809-32/2020 од 21.04.2020. године, са фотодокументацијом, потврде о привремено одузетим предметима ПС Брус ПУ бр. 1196/20 од 20.04.2020. године, читањем записника о испитивања сведока који су сачињени пред ОЈТ Брус под КТ. бр.121/20 и то сведока Слађане Петровић и Александра Стамболића који су сачињени на дан 21.04.2020. године, те сведока Марије Милановић, Маје Јовићевић, Dragane Walchshofer од 27.04.2020. године, извода из КЕ - ПИС за окривљеног од 21.04.2020. године, те саслушањем сведока Милице Павловић на главном претресу пред овим Судом.

Наиме, из налаза – вештачења биолошких трагова, односно анализе и узроковања достављеног материјала по захтеву Основног јавног тужилаштва у Брусу, које је извршио Завод за судску медицину у Нишу – Одељење за идентификацију очинства, биолошких и других трагова – вештачење биолошких трагова бр. 07_468/20 од 26.05.2020. године, утврђује се да је на основу

узорковања достављеног материјала и то узорака који су узети са спорног пиштоља и то: са окидача, са једне половине рукохвата, са друге половине рукохвата, са оквира, са једне половине навлаке и са друге половине навлаке, утврђено да се у свим третираним узорцима распознају - детектују биолошки материјали пореклом од Предрага Вулићевића, да се при том код неких од узорака детектују и биолошки материјали Милице Павловић и допринос још три непознате особе.

Тачније, како се наводи у закључку и мишљењу, из узорка са бриса са окидача утврђен је ДНК профил који пружа веома снажну подршку тврдњи да је у наведеном трагу детектован биолошки материјал Предрага Вулићевића, уз допринос још три непознате особе, те да је из истог узорка утврђено да резултат пружа снажну подршку је у наведеном трагу детектован биолошки материјал Милице Павловић, уз допринос још три непознате особе; да је из бриса са једне половине рукохвата на основу резултата утврђено да исти пружа умерену снажну подршку тврдњи да је у наведеном трагу детектован биолошки материјал Предрага Вулићевића уз допринос још две непознате особе, а да у наведеном узорку није детектован биолошки материјал Милице Павловић; да се из узетог бриса са оквира утврђује резултат који пружа изузетно снажну подршку тврдњи да је у наведеном трагу детектован биолошки материјал Предрага Вулићевића уз допринос још две непознате особе, а да такође није детектован биолошки материјал Милице Павловић; да је потпуно исти резултат у брису са једне половине навлаке, као и бриса са друге половине навлаке; да је узорковањем бриса са оквира резултат пружио изузетно снажну подршку тврдњи да је у наведеном трагу детектован биолошки материјал Предрага Вулићевића уз допринос још три непознате особе и веома снажну подршку тврдњи да је детектован биолошки материјал Милице Павловић уз допринос још три непознате особе, те да на другим узорцима, попут бриса са навлаке одозго, чауре два, су утврђени парцијални спорни ДНК профили чија је моћ дискриминације, услед изражене парцијалности, значајно умањења, те стога нису коришћени за поређење са неспорним ДНК профилима, док код узорковања бриса са друге половине рукохвата, мешавине ДНК профила које воде порекло од пет или више особа, нису погодне за поређење са неспорним ДНК профилима.

Поступајући по примедбама браниоца окривљеног наведена Установа је доставила допунски налази бр. 08_2842/21, веза са 07_468/20 од 16.11.2021. године, којим се изјашњавају: да спорни ДНК профили који су утврђени из узорака са окидача, са једне половине рукохвата, бриса са оквира, бриса са 1/2 навлаке, бриса са друге половине навлаке и бриса са оквира, могу бити искоришћени за поређење са неспорним ДНК профилима других лица.

У допунском налазу се даље објашњава да је чување биолошког материјала депонованог у неком временском периоду пре критичног догађаја до тренутка анализе могуће и зависи од више фактора: врсте и количине депонованог биолошког материјала, дужине периода од депоновања до анализе и услова средине у коме се предмет налазио у том периоду. Генетичке технике које се примењују у процесу утврђивања ДНК профила не могу да нам укажу на време депоновања биолошког материјала, односно не могу да укажу на старост биолошког материјала и не постоји прецизна, стандардизована и опште прихваћена метода у области форензичке генетике која би могла поуздано и недвосмислено да утврди када је биолошки материјал депонован на неком предмету.

Што се тиче питања и примедбе да ли је биолошки траг окривљеног Предрага Вулићевића примарног или секундарног карактера, односно да ли је настао као последица директног контакта са спорним узорцима или је пренет на спорне узорке, рецимо руковањем или додиром с неким другим лицима која су након конатка са окривљеним такође била у контакту са спорним узорцима,

опширним објашњењем је речено да молекуларно - генетичке анализе које се користе за израду ДНК профила не дају информације о времену и начину депоновања биолошког материјала, те да на одређивање да ли се ради о примарном или секундарном трансверу одлучују бројни фактори попут врсте примарног и секундарног супстрата, иницијалне количине биолошког материјала, учесталости и начина контакта, врсте и стања биолошког материјала, при чему се биолошки материјал који је богат ћелијама лакше може пренети секундарним трансфером (крв, пљувачка, сперма), у односу на епител депоновањем држањем /додиривањем предмета, те да на све то утиче и време протекло између примарног депоновања и потенцијалног секундарног трансфера.

Суд је вештачење оценио као објективно и стручно, имајући у виду да је обављено од стране стручне установе која има високо квалификован стручни кадар, спреман да одговори на сва спорна питања.

По оцени суда, вештачење није могло да да директни одговор на то да ли је у конкретном случају инкриминисану радњу извршио лично окривљени, нити је то био њихов задатак. С обзиром на резултате ДНК анализе на тестираним узорцима – брисевима који су у налазу прецизно и јасно наведени, утврђује се међутим да је на већини узорака, како то стручна установа каже, веома снажна или изузетно снажна подршка тврдњи да је детектован биолошки материјал Предрага Вулићевића, који је у ствари преовлађујући у свим узорцима.

Овај доказ ваља ценити не само појединачно, већ у вези са осталим изведеним доказима.

При том се из исказа сведока који су саслушани пред ОЈТ у Брусу, а чији су искази прочитани на главном претресу уз сагласност странака у овом поступку, неспорно утврђује да се окривљени Предраг Вулићевић, налазио у породичној кући Слађане Петровић, из Разбојне, почев од 17.04.2020. године, заједно са својом ванбрачном супругом Милицом Павловић, из Крушевца, ради прославе ускрса и да су се сви заједно за време боравка користили кућу и двориште, те да су били присутни и приликом доласка полиције ради вршења претреса и проналска наведеног пиштоља. Ради се о сведоцима Слађани Петровић, Марији Милановић, Драгани Wvalchshofer и Александру Стамболићу, сви из Крушевца, те Маји Јовићевић, из Београда.

Наведени сведоци су потврдили да се окривљени заједно са њима налазио у кући Слађане Петровић, да је ту био и у критично време, с тим што су готово идентичним речима негирали да су уопште видели пиштољ, а тврдили су и да нису чули пуцњаву из пиштоља, правдајући то различитим разлозима, неки од њих да су били у кући, и да су због потребе посла који обављају имали слушалице на ушима, попут сведока Маје Јовићевић, или пак тиме што је бринула о малом детету, па није видела и чула шта се дешава у дворишту, како је навела Драгана Wvalchshofer, или тиме што због је бојазни од вируса избегавала да буде на месту где је присутно више лица, па је била у кући, попут сведока Марије Милановић, те да је рано одлазио на спавање, па зато ништа није чуо, како је навео сведок Александар Стамболић. Власница куће, сведок Слађана Петровић, наводи да пуцње није чула услед гласне музике.

Суд није поверовао исказима напред наведених сведока да спорном приликом нису чули пуцње из пиштоља, те да о пиштољу ништа нису ни знали до доласка полиције. Једноставно је неприхватљива њихова тврдња да нису чули укупно 30 пуцњава из пиштоља, при чему је радња активирања пиштоља предузета у дворишту куће.

Оцењујући њихове исказе суд закључује да су срачунати на то да помогну окривљеном да избегне кривичну одговорност.

Саслушана пред судом сведок Милица Павловић је посведочила да је спорном приликом из пиштоља она пуцала, да се ради о оружју за које има

дозволу надлежног органа, да што се тиче повода, не може да сад нешто конкретно каже, свакако зато што је био празник, да је пуцала у задњем делу дворишта, иза куће где је била шума, да је пуцала у ваздух и да не зна колико је метака испалила, да је кућа у којој су били гости Слађане Петровић увучена, поред једног потока, последња у низу кућа, да није никог приметила када је пуцала, нити да је неко њу приметио. Сведочећи о локацији на којој се налази кућа у којој су гостовали спорном приликом, одговорила је да на тој страни где је пуцала није било кућа, али је са друге стране било других кућа.

Суд не верује исказу сведока Милице Павловић у делу у ком каже да је она пуцала из пиштоља. Као и код исказа претходних сведока, оцена је да је њен исказ срачунат на то да помогне окривљеном.

На овакав закључак упућује чињеница да је на питања суда одговарала на начин који је нелогичан и неприхватљив када су у питању спорне чињенице. Тако је на питање суда колико је укупно метака испалила, одговорила да не зна и да не може да се сети, а на питање да ли је пуцала једном или у више наврата, такође је одговорила да не може да се сети. Није знала да одговори на питање колико метака стаје у шаржер пиштоља, а све је правдала чињеницом да је од критичног догађаја прошло пуно времена, те да услед тога није могла да се изјасни ни о калибру муниције.

Очито је да прихватањем кривице сведок жели да помогне окривљеном да избегне кривичноправну одговорност.

Приликом анализе исказа овог сведока суд полази од општепознатих сазнања да су ретки случајеви у којима оружје користе жене, да је према нашим обичајима, навикама и очекиваном понашању то мало вероватно, поготову то не чине да би исказале неко своје унутрашње стање и расположење, као што то чине мушкарци, који пуцају из ватреног оружја када прослављају важне тренутке у животу, као што су свадбе њима драгих лица, рођења, крштења, рођендане и др. Поред тога, непознавање основних карактеристика пиштоља за који додуше има дозволу за држање, наводна немогућност да се сети у колико наврата је пиштољ узимала и њиме пуцала, непознавање карактеристика тог оружја у смислу броја метака који стају у пиштољ, њихов калибар и друго, такође указују суду да она не говори истину.

Како је напред речено, вештачењем које је извршено преко Завода за судску медицину у Нишу – Одељења за идентификацију очинства, биолошких и других трагова, произлази да је утврђено постојање ДНК профила окривљеног Предрага Вулићевића на брису са окидача, брису са једне половине рукохвата, брису са оквира, брисевима са обе половине навлаке и брису са оквирима. Самим тим је јасно да је спорном приликом он био у поседу пиштоља.

Суд је имао у виду да се вештачењем утврђује и присуство ДНК сведока Милице Павловић у појединим деловима пиштоља, што је напред детаљно образложено, али у много мањој мери, па у контексту осталих изведених доказа, напред изведеног закључка из исказа сведока Милице Павловић и навода из одбране окривљеног, суд закључује да је управо окривљени спорном приликом пуцао из пиштоља. У супротном, претежни и преовлађујући би били трагови сведока Милице Павловић, а делимични и спорадични трагови окривљеног.

На овакав закључак упућују и други писани докази који су напред набројани, при чему се из извештаја о форезничком прегледу лица места утврђује постојање трагова и предмета у виду чаура од пиштоља, на основу записника о претресању стана и других просторија да је спорни пиштољ пронађен у дворишту породичне куће Слађане Петровић, а што је констатовано и у потврди и о привремено одузетим предметима.

Цењени су наводи и примедбе браниоца којима оспорава вештачење Завода за судску медицину у Нишу, као и допунски налаз, али су исти, како је већ детаљно

објашњено, очигледно неосноване.

Изведеним доказима се дакле утврђује да је радњу пуцања из пиштоља предузео окривљени.

Утврђујући постојање битног обележја кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, тј. да ли је употребом пиштоља изазвао опасност по живот или тело људи, суд је изведеним доказима утврдио да је опасност изазвао по живот и тело лица која живе у непосредној близини, с обзиром да је радњу предузео у насељеном месту, у дворишту куће сведока Слађане Петровић, а да се њена кућа налази у насељу, окружена другим кућама.

Измењеном оптужницом КТО 16/20 од 19.10.2023. године, након идентичног чињеничног описа радње кривичног дела, окривљеном се ставља на терет да је предузимајући радњу извршења дела, изазвао конкретну опасност за живот или тело лица која живе у непосредној близини, имајући у виду да је општеопасну радњу предузео у насељеном месту.

Из исказа сведока који су напред наведени, као и из исказа сведока Милице Павловић, произлази да се кућа сведока Слађане Павловић, у чијем дворишту је окривљени пуцао из пиштоља, налази у насељеном месту, да је са једне стране шума, али са друге стране су куће, што значи да се ради о насељеном месту.

То значи да конкретна опасност постојала је за лица која живе у непосредној близини породичне куће Слађане Петровић, јер је велика вероватноћа да је неко могао да прође, односно да се нађе у близини куће,

Самим тим је неоснована и тврдња одбране да у конкретном случају нема обавезног елемента кривичног дела, тј. да није наступила конкретна опасност по живот или тела људи и имовину већег обима.

По налажењу суда, није дошло до крајње последице предузимања радње овог кривичног дела, али је до наступања опасности, па самим тим и до остварења бића кривичног дела, свакако дошло.

Цењени су и наводи одбране да су у време критичног догађаја на снази биле мере ограниченог кретања људи због пандемије “Ковид 19”. Опште је познато, међутим, да мере нису подразумевале забрану да се људи крећу у оквиру свог дворишта, дакле да из својих кућа излазе у дворишта, што значи да је постојала опасност да неко од мештана, чије се куће налазе у близини куће сведока Слађане Петровић, буде и повређен.

На овакав закључак у великој мери утиче и чињеница да је окривљени испалио укупно 30 метака, што самим тим повећава и конкретизује опасност.

На основу свега наведеног суд је закључио да јавни тужилац у току поступка са извесношћу доказао да је окривљени Предраг Вулићевић извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика.

Како је већ речено, из наведених разлога није прихваћена одбрана окривљеног да спорном приликом он није пуцао, без обзира што у истом смислу сведочи сведок Милица Павловић, а из свих разлога који су већ изнети.

У прилог предњем закључку суда ваља напоменути и то да се исказ који је окривљени дао пред ОЈТ у Брусу делимично разликује од изнете одбране пред судом. Тачније саслушан пред ОЈТ на записнику од 21.04.2020. године навео је како је његова супруга пуцала из пиштоља 18.04.2020. године у поподневним сатима, и да су у том тренутку сви остали били у оквиру породичног дворишта Слађане Петровић, неко у самом дворишту, неко на тераси, а неко у кући, а наредног дана 19.04.2020. године, такође је пуцала из пиштоља, да је могуће да је он пиштољ само додирнуо како би га погледао и исти одмах вратио Милици, док је у одбрани датој пред судом навео да је спорном приликом Милица испалила 20 и нешто чаура, а пиштољ је окривљени дирао својим рукама и пре овог догађаја и након тога, а дирали су и други својим рукама који су били присутни.

Исто тако нису прихваћени наводи одбране да није било основних бића кривичног дела, тј. да није дошло до конкретне опасности по живот и тело људи који живе у непосредној близини, а са напред наведених разлога.

Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеном кривичном делу, окривљени је поступао са директним умишљајем као обликом кривице, јер је у конкретном случају био свестан свог дела и хтео је његово извршење. Тачније, окривљени је био свестан да предузетим радњама изазива конкретну опасност за живот или тела лица која живе у непосредној близини, јер је општеопасну радњу предузео у насељеном месту. У тренутку извршења дела он је био одрасла и зрела особа и био је свестан чињенице да предузима опасну радњу.

При том је био урачунљив, јер је могао да схвати значај дела и да управља својим поступцима, тачније, ова чињеница се и не доводи у питање.

Био је свестан и тога да је његово дело забрањено, тачније, не ради се о правној заблуди из члана 29. ЗКП.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције окривљеном суд је имао у виду све околности из чл. 54. Кривичног законика, које су од значаја за врсту и висину казне и то степен кривице, побуде из којих је кривично дело извршено, јачину угрожавања заштићеног добра, околности под којима је дело учињено, ранији живот окривљеног и његове породичне прилике, држање пред судом након извршеног кривичног дела, имовно стање као и све околности случаја.

Као олакшавајуће околности узете су да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, да се време извршења кривичног дела и околности под којима је извршено у неку руку може подвести под олакшавајуће околности, то јест да је дело извршио у празничном расположењу, док је од отежавајућих околности имао у виду тежину извршеног дела, степен друштвене опасности, да је избегавао да дође на главни претрес, услед чега му је решењем КВ већа, по предлогу јавног тужиоца, одређен притвор, затим чињеницу да је према изводу из КЕ више пута осуђиван, што је детаљно наведено у изреци пресуде, код података о осуђиваности, па имајући у виду све напред наведено, окривљеном утврдио казну затвора у трајању од дванаест месеци.

Читањем извода из КЕ на име окривљеног суд је установио да окривљени до сада више пута осуђиван, и то у периоду од 2004. до 2017. године, те да му је седам пута изречена затворска казна за разна кривична дела.

Приликом изрицања казне Суд је имао у виду напред наведене одредбе кривичног законика и Законика о кривичном поступку, а при одмеравању казне исту ублажио сходно одредбама чл. 56. и 57. Кривичног законика.

Наиме чл. 56. став 1. тачка 1) Кривичног законика прописано је да суд може учиниоцу кривичног дела изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне кад закон предвиђа да се казна може ублажити.

Чланом 57. став 1. тачка 4) Кривичног законика прописано је да кад постоје услови за ублажавање казне из чл. 56. овог Законика, суд ће ублажити казну у овим границама: ако је за кривично дело као најмања мера казне прописан затвор од две године, казна се може ублажити до шест месеци затвора.

Уверење суда је да овако изречена кривична санкција с једне стране је нужна, са друге стране довољна да окривљени убудуће не чини овака или слична кривична дела, те да ће се постићи сврха кажњавања из чл. 42. КЗ, а у првом реду да ће утицати на окривљеног да не чини иста или слична кривична дела.

Суд је у изречену казну окривљеном урачунао време проведено на издржавању мере забране напуштања стана која је била одређена решењем овог Суда КПП бр.5/20 од 21.04.2020. године, а која је трајала до укидања мере решењем КПП бр.5/2020 од 21.07.2020. године. У изречену казну, окривљеном је урачунато и време проведено у притвору по решењу овог Суда Кв.бр.15/24 од 27.03.2024. године, а где је према стању у списима провео време од 25.03.2024.

године у 13,00 сати до 26.03.2024. године, када му је притвор укинут.

Наиме чл. 63. став 1. КЗ прописано је да се време проведено у притвору, на издржавању мере забране напуштања стана, као и свако друго лишење слободе у вези са кривичним делом урачунавају у изречену казну затвора, новчану казну и казну рада у јавном интересу.

Суд напомиње и то да није прихватио предлог браниоца окривљеног да на рочишту саслушава представника Завода за судску медицину, но је примедбе отклонио накнадним допунским писаним налазом, о чему је већ било речи.

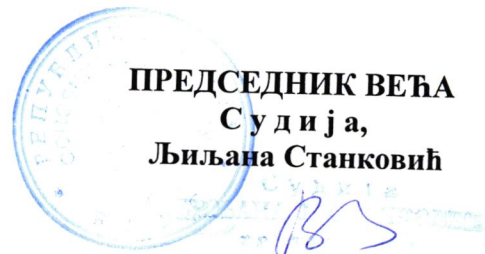
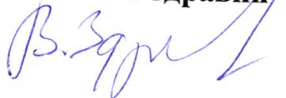
Суд је окривљеног обавезао да у корист буџетских средстава суда плати паушал у износу од 10.000,00 динара, имајући при том у виду трајање и сложеност поступка и имовно стање окривљеног, сходно члану 261. став 2. ЗКП.

Одлука о трошковима кривичног поступка донета је сходно чл.261. и 264. ЗКП, па је окривљени обавезан да на име трошкова пред ОЈТ у Брусу плати износ од 151.500,00 динара, који износ представља трошкове вештачења које је тужилаштво исплатило Заводу за судску медицину у Нишу.

Ову своју одлуку суд је донео на основу одредбе чл. 27. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, важећој АТ и на основу чл. 261-264 ЗКП.

**ОСНОВНИ СУД У БРУСУ, дана 26.03.2024. године,
2К.бр. 31/23**

Записничар
Виолета Здравих

ПРАВНА ПОУКА :

Против ове пресуде може се изјавити жалба
у року од 15 дана од дана пријема пресуде
Апелационом суду Крагујевцу, а преко овог Суда